

Naša rodná dedinka Úľany nad Žitavou

Ročník II. číslo 1 / JÚL 2016

časopis občanov obce Úľany nad Žitavou

**Na MOSTÁRSKEJ MODELÁRSKEJ
SÚŤAŽI 2016 ZŠ Úľany nad Žitavou
vybojovala krásne druhé miesto!**

str.5.

**Juraj Vacho – poslanec
obecného zastupiteľstva
Úľany nad Žitavou
v aktuálnom rozhovore, str.8.**

**Predseda záhradkárov Juraj
Kmeťo deťom ukazuje, ako sa
majú sadiť stromčeky, str.6.**

**Vilo Habo ako predseda poroty v súťaži
úľanských otcov „Môj otec varí lepšie
ako tvoj“, str.3.**

**Natália
Ostrožlíková
má len 19 rokov,
no majsterkou
Slovenska
v atletických
disciplínach
stihla byť
už 23-krát,
str.11.**

Úľany nad Žitavou plesali, str.7.

Vážení občania, dovoľte mi krátko vás poinformovať o tom, čím v uplynulých týždňoch žila naša obec...

Na poslednom obecnom zastupiteľstve poslanci riešili okrem iného aj sťažnosť občanov z ulice Milana Rastislava Štefánika – nakoľko tu ostáva

počas silných dažďov stáť voda. Poslanci sa zaoberali tiež novými návrhmi na odvedenie dažďovej vody z miestnych komunikácií.

Zástupcovia rodičov našich najmenších detí prišli požiadať zástupcov obce o pomoc pri založení centra voľného času pre deti. Keďže takéto založenie nie je jednoduchá záležitosť, a navyše z rôznych dôvodov (právnych, finančných, personálnych), sa to momentálne nedá zrealizovať, dohodli sa poslanci aj s rodičmi na tom, že vznikne záujmový krúžok

pod Občianskym združením, ktorý bude zastrešovať také činnosti, ktoré by sa dali vyvíjať aj v centre voľného času.

Záujmový krúžok sa volá „**Úľanček**“. Prvé stretnutie rodičov s deťmi v záujmovom krúžku „Úľanček“ bolo 8. júna 2016. Úľanček pracuje pod vedením Kataríny Spišákovéj, v spolupráci s obecným úradom a klubom dôchodcov. Podrobnejšie informácie dostanú rodičia a ďalší záujemcovia o činnosť priamo od pani Kataríny Spišákovéj /tel. 0917 820 797/.

Poslanci obecného zastupiteľstva ďalej prejednávali významné tohtoročné jubileum obce Úľany

nad Žitavou. Ide o oslavu **90. výročia založenia futbalu v obci**. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súčasnosti sa pripravuje vydanie slávnostnej knižnej publikácie k tomuto výročiu, kde by nemali chýbať rodáci z obce, ktorí preslávili futbal v rámci obce, okresu, ale i Slovenska, ako aj osobnosti futbalu, ktorých život je s týmto športom spojený celý život. Publikácia by sa mala „uviesť do

života“ priamo na oslavách **90. výročia založenia futbalu v obci – 23. - 24. júla 2016.**

Obecné zastupiteľstvo prebralo aj situáciu ohľadne výstavby prístrešku domu smútku. Aby sa výstavba mohla spustiť, v súčasnosti sa vybavuje list vlastníctva a stavebné povolenie.

Na margo toho, že detský folklórny súbor Úľanček v obci rozbieha svoju činnosť, chcem ako starosta povedať len toľko, že voľakedy bola v obci tradícia folklóru.

Folklór nechýbal nikdy a nikde. Naši občania vedeli ozaj krásne spievať, mali sme rozvinuté divadlo, v obci hrali

skupiny, a to dychové, neskôr aj moderné. Preto treba opäť kultúru, folklór, hudbu v našej obci prebrať k životu. Som rád, že začíname s tými najmenšími a postupne by sa do takýchto kultúrno-spoločenských aktivít mali zapojiť tiež rodičia a starí rodičia. Nech dobrý folklór a kultúra opäť zneje našou obcou!

Na záver mi dovoľte zaželať vám, vážení spoluobčania, pekné leto, vydarené dovolenky a deťom skvelé prázdniny!

*Ing. Juraj Ostrožlík,
starosta obce Úľany nad Žitavou*

Obecný úrad Úľany nad Žitavou oznamuje:

Týmto oznamujeme občanom, ktorí majú na obecnom cintoríne pochovaných svojich príbuzných, aby sa dostavili na náš obecný úrad ohľadom prenájmu hrobových miest. Zmluvy prenájmu hrobových miest sa budú vystavovať priamo na obecnom úrade každý utorok a stredu od 8:00 – 12:00 hodiny.

Prípadné informácie poskytujeme na tel. čísle **035/6575144**.

- Obecný úrad Úľany nad Žitavou -

Úľany nad Žitavou oslavovali Deň otcov na 6-om ročníku Fedýmešského kotlíka

Hoci sa na Deň otcov popri dni matiek všeobecne až tak nemyslí, Úľany nad Žitavou ho oslavujú naozaj veľkolepo. Fedýmešský kotlík má preto v živote obce svoje nezastupiteľné miesto a jeho 6. ročník sa konal presne v sobotu 18. júna. Organizátori si dali tentokrát naozaj záležať, pretože v rámci tohto podujatia si každý našiel to „svoje“.

Okrem toho, že až 30 družstiev bolo prihlásených do súťaže vo varení gulášu, čo je doteraz najviac v porovnaní s ostatnými

ich detí pripraviť v časovom termíne 15 minút. Dvanásť tímov súťažilo v troch vekových kategóriách, od tých najmenších detí až po tie staršie. A o zábavu veru vôbec nebola núdza!

Prebiehajúce súťaže spetrovala nielen skupina Duo Fun, ale svojim spevom i folklórne súbory Šurianka a Váraďani. Svoje prvé verejné vystúpenie však predviedol aj nový detský folklórny súbor Úľanček pod vedením pani Kataríny Spišákovovej v spolupráci s obecným úradom a Základnou organizáciou Slovenského zväzu zdravotne postihnutých. Približne dvadsať detí oduševnene spievalo, tancovalo a odmenou im bol búrlivý potlesk početného publika.

Počasiu v tento deň vyšlo skutočne na jednotku, a tak sa aj deti mohli vyblázniť na vodných nafukovacích atrakciách. Prijemným oživením bol „Sokoliar Tomáš“. Návštevníkom tohto podujatia predstavil atraktívne druhy našich dravých vtákov či

Vilo a David Habovi

Môj otec varí lepšie ako tvoj

Vilo Habo ako predseda poroty v súťaži úľanských otcov „Môj otec varí lepšie ako tvoj“

ročníkmi, prebiehala i súťaž, ktorú možno viacerí poznáte z televíznych obrazoviek, no v trochu pozmenenej forme po názvom „Môj otec varí lepšie ako tvoj“. A ako by to bolo, keby v ňom chýbala známa osobnosť, ktorá sa vďaka relácii „Moja mama varí lepšie ako tvoja“ preslávila azda najviac? Predseda poroty Vilo Habo osobne dohliadal na prípravu nátierok, ktoré mali tímy otcov a

Folklórna skupina Váraďani s Vilom a Davidom Habom.
Autor fotografie - Šimon Halás.

spokojné sovy, ktoré si mohli deti obzrieť i zblízka. V závere 6. ročníka Fedýmešského kotlíka boli vyhodnotené súťaže v strelbe i vo varení gulášu, a víťazi si tak domov odnášali krásne a hodnotné ceny. Nechýbala ani bohatá tombola, ktorá je už takpovediac tradíciou, a ani následná skvelá zábava. Priaznivci športu si taktiež mohli na veľkoplošnom plátne pozrieť futbalový zápas z Majstrovstiev Európy vo Francúzsku.

Je potrebné povedať, že tento rok Fedýmešský kotlík predčil svojou účasťou minulé ročníky, či už celkovou návštevnosťou alebo v rámci jednotlivých súťaží, no opäť sa raz potvrdilo, že si táto akcia získava čím ďalej, tým viac svojich priaznivcov. Necháme sa teda prekvapiť, čo ďalšie si pre nás organizátori pripravujú budúci rok.

- maja májková -

Čo sa v Úľanoch nad Žitavou za posledné mesiace udialo? Tak napríklad aj toto...

V piatok 6. mája sme si pripomenuli a aj patrične oslávili **Deň matiek**. Deti z materskej a základnej školy si v Kultúrnom centre pripravili krásny kultúrny program, čím potešili svoje mamy či staré mamy. Po jeho skončení im na znak lásky a vďačnosti za ich neustálu starostlivosť podarovali nádherné kvietky, ktoré zabezpečil obecný úrad.

Ďalšou udalosťou bol v sobotu 7. mája „**Beh oslobodenia**“. Toutu peknou športovou akciou si práve v tomto období pripomínáme ukončenie vojny. Behu sa zúčastnili najmenšie deti, ale i tie väčšie, a samozrejme nechýbali ani dospelí. Na 1. mieste sa umiestnil Samuel Spišák, na 2. mieste Hozlár st. a 3. miesto obsadila Natália Kopčanová. Najrýchlejší víťaz si za svoj skvelý výkon odnášal domov krásnu trofej, tí ostatní si vyslúžili za účasť krásne medaily. Raritou na tejto akcii bolo, že sa behu zúčastnila aj mamička, čakajúca dvojčatá, ktorá bežala so svojim malým synčekom.

Medzinárodný deň detí, dlho očakávaný sviatok, sa u nás uskutočnil v piatok 3. júna. Deti mali veľmi rôznorodý program. V spolupráci s členmi Rybárskeho spolku Úľan nad Žitavou boli uskutočnené rybárske preteky. Všetci mali rybári boli odmenení. Deti si mali možnosť aj opiecť špekačky. Aktívne sa do organizovania MDD zapojila obec. Ďakujeme p. starostovi Ing. J. Ostrožlíkovi, poslancom a zamestnancom obecného úradu, ktorí zabezpečili upravený areál ihriska a za poskytnuté ozvučenie. Taktiež obecný úrad zabezpečili deťom skákací hrad. Nafukovacie atrakcie využili hlavne deti z MŠ a mali z toho obrovskú radosť. Animátorov, ktorí aktívne zabávali deti a rodičov tancom a spevom, sponzorsky zabezpečila pani Martina Kozlíková.

Učiteľky ZŠ so žiakmi pripravili bohatý program na rôznych stanovištiach, kde všetky deti súťažili. Získavali rôzne ocenenia, pečiatky na lístkoch, ktoré si následne mohli zameniť za sladkosti a rôzne dobroty.

Na záver sa hral futbal, do ktorého sa zapojili učители aj rodičia. Bolo to pekné a dosť únavné, ako každý športový výkon. Počasie bolo slnečné a dosť teplé, dodržiavali sme teda pitný režim. Ešte raz veľká vďaka OcÚ a sponzorom p. Márii Ostrožlíkovej, Anne Kosibovej, Ing. Marekovi Sádovskému, Márii Hlavačkovej, Tesco Šurany, Eton Nové Zámky, Vendomat s.r.o, bez ktorých by bol tento nezabudnuteľný deň o dosť jednoduchší, chudobnejší. Našťastie sa nájde ešte veľa rodičov a sponzorov, ktorí sú ochotní sa spolupodieľať. Najkrajší úsmev je úsmev šťastného dieťaťa a v tento deň takých úsmevov bolo množstvo.

pripravili: Mgr. Mária Májeková a
Mgr. Tomáš Stollár, riaditeľ ZŠ Úľany nad Žitavou

Na MOSTÁRSKEJ MODELÁRSKEJ SÚŤAŽI 2016 ZŠ Úľany nad Žitavou vybojovala krásne druhé miesto!

22.marca 2016 o 17,30 hod. v Bratislave sme sa so žiakmi 9. roč. zúčastnili „MMS 2016“. Prišiel nás povzbudiť aj p. starosta Ing. J. Ostrožlík, za čo sme vďační.

Cieľom tejto celoslovenskej súťaže Základných škôl bolo podľa presne stanovených pravidiel vytvoriť z balzového dreva taký most, ktorý by staticky uniesol čo najväčšie zaťaženie. So žiakmi viacerých ročníkov sme sa pripravovali rôznymi náčrtmi, úvahami, filmami o najlepších mostoch sveta. Náš most však nemohol byť zo spodu podporený ani na jednom mieste, musel byť samonosný. Najprv sme si rozrátili materiál – všetky potrebné dĺžky, aby nám ani nechýbalo, ale aj aby sme využili všetok.

Slovenská cestná spoločnosť vyhlásila súťaž v modelovaní mostov pod názvom: **Mostárska modelárska súťaž 2016 (MMS 2016)**.

Cieľom súťaže bolo navrhnuť a vytvoriť model priehradového mosta,

ktorý bude schopný preniesť čo najväčšie zaťaženie. Víťazný most bol ocenený finančnou odmenou vo forme darčekovej poukážky v hodnote 100 eur. Špecifikácie modelovania mostov sú jasné a celosvetovo prijaté. Skúšanie mostov na celom svete je rovnaké! Všetky mosty budú skúšané rovnakým testovacím zariadením. Pred samotným skúšaním únosnosti môžu byť v prípade pochybností jednotlivé mosty odvážené, či nebol použitý iný materiál, alebo väčšie množstvo. Mosty budú testované pomocou závažia, ktoré sa zavesí na zaťažovaciu dosku, ktorá bude vložená do vnútra modelu. Rozmery zaťažovacej dosky sú 40x12x1,5 cm. Most sa položí na skúšobný rám s rozpätím 50 cm. Člen odbornej komisie na zaťažovaciu dosku vloženú do vnútra modelu, pripevní hák, na ktorý zavesí nádobu so závažím hmotnosti 5 kg. Postupne sa bude do nádoby pridávať ďalšie závažie (po 1,0, resp. 0,5 kg), až kým sa most nezlomí a nádoba nespadne na podložku. Víťazom sa stáva most, ktorý preniesie najväčšie zaťaženie. V prípade, ak viac mostov dosiahne rovnakú únosnosť, o víťazovi rozhodne odborná komisia, ktorá posúdi estetiku mosta.

V Bratislave práve prebiehala medzinárodná konferencia. Časť z nej sme si vypočuli. Riešili sa tunely po stránke stavebnej, finančnej, ...Žiaci videli využitie rôznych typov grafov v praxi.

Súťaže sa zúčastnili hlavne deti, ktoré už pred rokom súťažili. Takže mali sme vážnu konkurenciu. Nakoniec sme čestne obhájili druhé miesto. Fedýmeš bridge uniesol 14 kg.

Súťaže sa zúčastníme aj budúci rok. Už vieme, čo na konštrukcii vylepšíme.

- riaditeľstvo základnej školy -

Naša rodná dedinka... Úľany nad Žitavou, časopis občanov obce Úľany nad Žitavou, vychádza dvakrát ročne, registrované Ministerstvom kultúry SR pod č.: EV 5297/15, ISSN 2453-7039.

Vydáva – obec Úľany nad Žitavou, Hlavná 51, 941 03 Úľany nad Žitavou, t.č.: 035/65 75 144, email: info@ulanyadzitavou.sk

Redakcia časopisu: Ing. Juraj Ostrožlík, starosta obce – **predseda redakčnej rady.**

Členovia: Mgr. Oksana Ostrožlíková, Mgr. Mária Májeková, Alena Červenková, Ing. Jana Vitéková, fotografické práce: Martin Husár.

Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, žurnalistka – odborná mediálna poradkyňa a dozor pri komplexnom zostavení obsahu a kreatívny tvorca časopisu, šéfredaktorka a majiteľka Vydavateľstva „HELENA“, so sídlom v Šali, IČO: 34644237, ktoré odborne zabezpečilo komplexné redakčné, korektorské a kreatívne grafické práce. **Grafika:** Peter Orbán – ZoxóPress.

Ročník **DRUHÝ, číslo PRVÉ/JÚL 2016**, ďalšie číslo vyjde v decembri 2016.

Časopis vyšiel v náklade 500 ks, plnofarebne. **Nepredajné.**

Výsadba zelene v obci Úľany nad Žitavou

Výsadba zelene je jedným zo spôsobov, ako dotvoriť v obci príjemné prostredie, v ktorom sa pohybujeme, pracujeme či odpočívame. No na druhej strane je aj funkčným riešením pre zlepšenie a skrášlenie životného prostredia či zachovanie identity vidieckej krajiny.

Realizácia výsadby v areáli základnej školy

Takáto výsadba stromov a kríkov bola už dlhodobejšie iniciatívou obce Úľany nad Žitavou, no do tejto akcie sa zapojili i viaceré organizácie v obci spolu s miestnou základnou školou. Riaditeľ miestnej základnej školy PaedDr. Tomáš Stollár bol myšlienkou vysadiť v areáli školy niekoľko stromčekov nadšený. „Chceme skultúrniť toto prostredie, aby bolo zelenšie, krajšie, aby deti poznali jednotlivé ovocné stromy, aby vedeli, akým spôsobom sa majú o ne starať, prípadne ako ich majú ošetrovať.“ Dodáva, že je to zároveň viacúčelové, keďže žiaci od 1. až po 9. ročník sa môžu práve takýmto spôsobom naučiť všetko o jednotlivých rastlinách v rámci prírodovedných predmetov.

Výsadby sa 31. marca 2016 zúčastnili žiaci všetkých ročníkov, no výrazne nápomocnými boli najmä členovia Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov v Úľanoch nad Žitavou, ktorí mali v podstate celú akciu na starosti a realizovali aj dodávku rastlín. „Oslovil nás riaditeľ školy a my sme súhlasili. Pred samotnou výsadbou sme však museli zorganizovať brigádu na prípravu pôdy, a takisto nám pomohlo aj družstvo, ktoré dodalo techniku na tie ťažšie práce,“ hovorí predseda úľanských záhradkárov Juraj Kmeťo. Na začiatku sadenia viedol prednášku spojenú s ukázkou výsadby, aby deťom mohol poukazovať, ako presne sa majú stromčeky sadiť.

Žiaci 6. až 9. ročníka sa výsadby zúčastnili aj aktívne – museli najskôr vykopať hlboké jamy, kde sa zmiešala zem s hnojivom a špeciálnym substrátom, aby sa rastlina ujala. Žiaci si takto sami zasadili 9 stromčekov a záhradkári zvyšných 36, ktoré boli zakúpené vďaka finančnej podpore obecného úradu.

„Takisto za pomoci rodičov a fondu sme dali navrátať studňu na polievanie týchto vysadených rastlín,“ vysvetľuje Tomáš Stollár. „Okrem toho, že boli vysadené ovocné stromy, spravili sa aj zeleninové polička, a aj v budúcnosti plánujeme vysadiť nejaké okrasné

dreviny.“ Nevylučuje ani možnosť výučby vonku v areáli školy, ktorá sa nemusí týkať iba predmetov, ako je biológia či botanika. „Nemusí byť človek iba biológ, aby využíval tento spôsob výučby.“

Deti sa do výsadby zapojili aj aktívne

Predseda záhradkárov Juraj Kmeťo deťom ukazuje, ako sa majú stromčeky sadiť

Poľovníci upozorňujú na dôležitosť výsadby nových stromov

Najstarší občania ešte spomínajú, že už pred 2. svetovou vojnou, a potom aj roky po nej boli na poliach medzi honmi spravidla vysadené stromoradia, ktoré mali až trojakú úlohu.

Čo bolo ale najdôležitejšie – lámali vietor, a tým ho aspoň trochu oslabili a nedovolili, aby roznášal v zime sneh a v lete prach do veľkej dialky. Dnes už týchto stromoradií niet, iba miestami zostal osamelý strom. Prečo? Pretože stromy boli niekomu potrebné na vykurovanie a drevo z nich bolo zrejme lacnejšie než na skladoch ohrevného materiálu. Na nebezpečenstvo devastovania pôdy v dôsledku pôsobenia vetra odborníci už dlho upozorňujú a ako jediné riešenie navrhujú práve vysádzanie nových vetrolamov.

V podobnom duchu sa tejto úlohy zhostili i členovia Poľovníckeho združenia Hrubý háj v Úľanoch nad Žitavou. Jeho predseda Vojtech Vitek vysvetľuje, prečo výsadbu takmer tisíce stromov iniciovali. „Je to najmä v dôsledku erózie pôdy, hniezdenia spevavých vtákov, hmyzu, zveri, ktorá tu bude mať úkryt. Za socializmu v 70. rokoch panoval trend, že sa

zvyšoval pôdny fond, a kvôli tomu bolo veľmi veľa remízok a rôznych odvodňovacích kanálov splanírovaných a zrovnaných s terénom. Toto bolo na úkor vetrolamov, pretože zvýšili pôdny fond.“

Výsadbu stromov mali poľovníci v pláne činnosti už na rok 2015, no nakoľko bolo v

jarných mesiacoch extrémne sucho, odložili ju o rok neskôr. Začiatkom apríla sa s ňou napokon začalo, a to celkovo v troch etapách – 2.4., 8.4. a 17.4. Predchádzal tomu však súhlas od poľnohospodárov – od agropodnikateľov Dvory nad Žitavou, Poľnohospodárskeho družstva Hul a Rybárovej farmy. Výberu sadeníc sa ujal

pán Ing. Vacho – skúsený starý lesník, a pán RNDr. Ikrényi, CSc.

Sadbový materiál brali úľanskí poľovníci z dvoch zdrojov. „V Trsticiach sme nakupovali z Lesov Slovenskej republiky, a taktiež od pána Lovásza, ktorý sa zaoberá predajom rýchlo rastúcich drevín v Nesvadoch.“

Začiatku sadenia sa zúčastnil aj pán starosta, veď napokon obecný úrad podporil výsadbu i finančne. A aké stromy sa vysádzali? Celkovo ich bolo desať druhov - vrbu košíkársku, vrbu expres – rýchlo rastúca, topol biely, agát, jelša, planá hruška, lipa, vtáčia čerešňa, brest a hrab. Vojtech Vitek dodáva, že k dispozícii majú ešte rezervu. V prípade, ak niečo poškodí do jari zver, zrátajú to a budú dosádzať v budúcom roku.

Taktiež bolo zakúpené plastové pletivo okolo

každej sadenice kvôli ohryzu zveri. „Napríklad aj srnec si označuje svoje teritórium a niekedy na tom strome tak olúpe kôru pri vytĺkaní parožia, až ho zničí, a z toho dôvodu je znehodnotený,“ upozorňuje na poškodenie stromu zverou predseda poľovníkov. Výsadbou to však celé nekončí. Už na druhý deň išiel na určené miesto veľký galón vody, ktorým boli sadenice polievané. V prvom a druhom týždni po vysadení sa polievalo dvakrát, a potom znovu. Vojtech Vitek spresňuje, že stromy boli polievajúce približne sedemkrát, nakoľko v období sadenia prevládalo veľké sucho. „Problém je ale s burinou. Prebehlo aj odburiňovanie, na ktoré nám poskytol pán starosta posilu.“

Je potrebné povedať, že výsadbu nerealizovali len poľovníci, ale aj včelári a kynológovia, ktorí vysadili takisto určité množstvo stromov.

Poľovníci im poskytli sadenice.

Vo vysádzaní mladých stromčekov sa zaväzujú podľa slov predsedu PZ Hrubý háj určite pokračovať aj naďalej. „Sadenice v rezerve máme uložené v takej škôlke, kde prečkajú leto a jeseň, a na jar budeme dosádzať jedince, ktoré vypadli, neujali sa alebo sa poškodili. Plánujeme vysádzať od Martinovej jamy smerom k rieke Nitra, približne 0,5 km. Už máme na to aj súhlas od poľnohospodárov.“

Výsadba zelene má vo svete svoje nezastupiteľné miesto. V obci Úľany nad Žitavou sa nerealizovala len pre žiakov, poľovníkov či kvôli zlepšeniu kvality životného prostredia. Osoh z nej budú mať takisto poľnohospodári, včelári a najmä ďalšie budúce generácie. „V podstate sú to návraty k hodnotám našich predkov,“ uzatvára Vojtech Vitek.

Nová zeleň v materskej škole

Výsadba sa realizovala aj v areáli miestnej materskej školy. Bez pomoci obecného úradu či rodičov, ktorí sa brigády aktívne zúčastnili, by však ani táto výsadba nebola možná. V prvom rade sa muselo určiť, aké typy stromov sa vysadia, kde a v akom množstve. Bolo potrebné prihliadať i na to, aby stromy neboli alergénmi a najmä aby dostatočne rýchlo rástli a poskytli deťom vytúžený tieň. „Podľa toho sme vyberali jednotlivé listnáče, ale sú tu aj ihličnany. Je tu vysadených približne 50 drevín, z ktorých iba jeden jediný strom prináša úrodu, a ním je jablň. Nič tam nie je také, čo by prinášalo kvety a plody, z ktorých by sa deti mohli otráviť,“ vysvetľuje Tomáš Stollár.

V areáli materskej školy vyrastá i veľmi nezvyčajný strom - laliovník tulipánokvetý. Okrem toho, že rastie veľmi rýchlo, má i zaujímavé zelené listy a žltozelené kvety pripomínajúce tulipány. Podľa slov riaditeľa školy rastú v Nitrianskom kraji iba dva takéto stromy, čo je takpovediac raritou.

Úľany nad Žitavou plesali

Plesová sezóna bola tohto roku v obci skutočne bohatá. Ešte na sklonku roka 2015, konkrétne 26. decembra, sa uskutočnil prvý školský ples, o ktorý bol mimoriadny záujem. Aj záhradkári si pochvalovali, že účasť na ich tohtoročnom Fašiangovom posedení 6. februára predčila minulé roky, a tak sa na ňom mohlo zabaviť približne 80 hostí. Do tanca im hrala hudobná skupina Duo Fun a výbor ZO SZZ sa postaral aj o bohatú tombolu. Medzi týmito zábavami sa konal 30. januára ešte jeden ples – Valentínsky, za účasti približne 54 ľudí. O dobrú zábavu sa postaral Marek Kosiba, a tak sa tancovalo až do rána bieleho. Tento ples organizovala Zuzana Michníková a výťažok

z neho poputoval do miestnej materskej školy. Zuzka si 7. mája pod taktovku zobrala aj Majáles - Retro Party, z ktorého výťažok bude použitý na rekonštrukciu malého ihriska.

Dvojstranu pripravila: Maja Májeková

Juraj Vacho – poslanec obecného zastupiteľstva Úľany nad Žitavou: „Z prírody čerpám potrebnú energiu.“

Je poslancom prvé volebné obdobie. Je ženatý, má dve deti – dvojčičky Luciu a Hanu, vysokoškolačky v Prahe a vysokú školu si urobil pred 6 rokmi, popri zamestnaní v telekomunikáciách, kde pracuje od maturity už 28 rokov. Po úspešnom ukončení vysokej školy v odbore materiálové inžinierstvo sa však začal postupne zaujímať i o verejný život v jeho rodnej obci.

o Odkedy ste poslancom obecného zastupiteľstva?

- Poslancom som iba posledné volebné obdobie. Predtým som sa nejako neangažoval, škola ma dosť vyčerpávala, popritom aj práca... Denno-denne šoférujem po celom západoslovenskom kraji, a poobede som rád, že som na dvore a v záhrade, že z toho zhonu človek aspoň trochu vypadne. Ja si v robote oddýchnem fyzicky a doma psychicky.

o Zdá sa, že o život v obci máte záujem. Čo vás motivovalo k tomu, aby ste kandidovali na tento post?

- Chcel som trochu viac načrieť do života obce. Aj zo zvedavosti, ako to všetko funguje, čo by sa dalo zmeniť, či sa to vôbec dá na tejto úrovni, aj keď je tam veľa problémov, hlavne finančných. Teraz, keď človek do toho viac vidí, chápem, že to nie je také jednoduché, ako si veľa ľudí myslí.

o Aké vízie a plány by ste chceli ako poslanec obecného zastupiteľstva naplniť?

- Rád by som sa zamerlal najmä na to životné prostredie okolo nás. Bývam na Zámčeku a pasienok mám prakticky za záhradou, tak ma trochu hnevá, keď sa pozerám na neporiadok, akí sú ľudia necitliví a lahostajní... Chcel by som preto zlepšiť trochu to naše okolie, kde žijeme. Mne osobne dodáva veľa energie, keď vidím okolo

seba trávu, stromy, kvety a niečo pekné z tej prírody.

o Polovica volebného obdobia je za nami. Čo sa podarilo v obci za ten čas dosiahnuť?

- Podarilo sa nám zrealizovať verejné osvetlenie. Predpokladám, že lampy svietia aj v tých častiach, kde predtým vypadávali a nesvietili. To je podľa mňa veľký prínos. Pripravuje sa aj rekonštrukcia domu smútku, v pláne je štiepkovač na dreviny. Všetko však nevyšlo podľa našich predstáv. Bol by som rád, keby sa nám podarilo dotiahnuť zberný dvor, čím by sme odstránili skládky a odpadky okolo seba, čo mňa osobne veľmi hryzie...

Verím, že sa aj to podarí nejakým spôsobom zrealizovať. Pripadá mi, ako keby sme v tomto smere trochu postáli, pretože sa momentálne viac sústreďujeme na pripravované kultúrne akcie (kotlík a výročie futbalu), ale aj tie treba pre občanov pripraviť a stojí to veľa práce a energie.

o Vašou srdcovou záležitosťou je vraj futbal.

Aké najväčšie úspechy ste počas Vašej bohatej futbalovej kariéry dosiahli?

- Rád spomínam najmä na účinkovanie v Šuranoch s kamarátom a spoluhráčom Jožkom Chovancom, ktorý je teraz trénerom doma v Úľanoch. Bolo

to myslím najlepšie a najzaujímavejšie obdobie, pretože sa nám v tom čase podaril postup, a boli sme aj dobrá partia. Takisto spomínam v dobrom ešte na Bystricu, kde som hrával ako dorastenec v rámci „béčka“ Dukly. Stretol som sa tam so zaujímavými ľuďmi; síce to boli to v tej dobe pubertáci, ale hrával so mnou napríklad otec Mareka Hamšíka a ďalší chalani, z ktorých sa

neskôr stali aj reprezentanti – napríklad v hokeji Vlasto Plavucha, no vyrástli tam aj ďalší vynikajúci futbalisti ... Človek sa poteší a hreje to na srdci, keď o nich neskôr počuje, o to viac, že ich poznal aj osobne.

o Čo robíte rád vo svojom voľnom čase?

- Keď zostane voľný čas, rád si posedím pri televízore, ak sa vysielajú nejaké športové podujatia a správy, prípadne keď ide nejaký český film, najmä česká komédia, to je niečo úžasné na relax... A potom máme doma psíka – sučku zlatého retrievera Beky, to je taká naša srdcovka a miláčik celej rodiny. Minulý rok sme odchovali deväť mladých, bolo to niečo nádherné, aj keď náročné na robotu a čas. Dali sme si na nich záležať. No podarilo sa nám všetky dať ľuďom do dobrých rúk. Keď sú dievčatá preč v škole, tak je to náš tretí člen rodiny. Spolu s manželkou a s Beky často relaxujeme na prechádzkach po hrádzi pri rieke Nitre.

o Chystáte sa aj niekam na dovolenku?

- Klasická rodinná dovolenka nás nejakú „obchádza“ pár rokov, ale ak sa niekde vyberieme, tak jedine na predĺžený víkend, momentálne už aj so psíkom.

pýtala sa: Maja Májeková

Úľany nad Žitavou začínajú s oživovaním folklóru...

Katarína Spišáková (na snímke) je mamičkou „na plný úväzok“. V Úľanoch nad Žitavou je už 13 rokov, čo tu prišla za nevestu a ako hovorí ona, je zatiaľ šťastná a spokojná. S myšlienkou založiť folklórnu skupinu sa pohrávala už pár rokov, keď ešte ako dievča navštevovala folklórnu skupinu na dedine, odkiaľ pochádza.

Nechajme však hovoriť ju:

„Myšlienka pre mňa veľmi pekná, no má to malý háčik, v Úľanoch nad Žitavou som len „prindiška“, ktorá skoro nič nevie o histórii obce a taktiež o tradíciách. Ja s mojim manželom máme veľmi radi tradície, kultúru a tradičné hodnoty odovzdávame našim deťom. Preto mi skrsla v hlave myšlienka - osloviť tu domáceho, čo ma zavrátia do tajov zvykov a tradícií. Ako jediný vhodný kandidát, pardón kandidátka, čo ma napadla, bola pani Veronika Fialová. S touto energickou dôchodkyňou sme sa dohodli na spolupráci. Veronika Fialová oslovila aj svoje kolegyné zo spevokolu, som na 100% presvedčená, že ako „prindiška“ tu na Fedýmeši

Veronika Fialová z Úľan nad Žitavou bola zvolená za predsedníčku Okresnej rady zdravotne postihnutých v Šuranoch. Gratulujeme!

Tak a rok nám prešiel, ani sme sa nenazdali, a nám prichodí trochu zrekapitulovať prácu v našej obecnej organizácii zdravotne postihnutých. Mesačné stretnutia pokračujú podľa naplánovaných termínov. Po návšteve Košíc v máji minulého roku sme ešte spoločne s členmi z obce Hul navštívili Mariazell. Hoci bolo daždivo, pobyt bol príjemný. Giuseppe Verdi nás zlákal na návštevu Bratislavy, kde sme si pozreli operu Nabucco.. Ďalšia návšteva divadla bola v Nitre a pozreli sme si bláznivú komédiu „Z rúčky do rúčky“. Nezabudnuteľný zážitok bolo pre nás vidieť v Nitre súbor Alexandrovcov. Dóm sv. Martina v Bratislave nás privítal v októbri 2015. Boli sme na otvorení Mozart Festival. Podujatie bolo zamerané na uvádzanie opusov W. A.

Mozarta, najmä jeho Requiem. Niektoré podujatia sa nám nevydarili, pretože bol malý záujem, neuskutočnil sa ani pobyt v Tatrách a naša tradičná husacina. Rok sme ukončili stretnutím v decembri a to tradičnou kapustnicou. Každý dostal aj sladký darček. V decembri sme sa podieľali na príprave Vianočných trhov. Pomáhali sme pri obecnej zabíjačke a potom sme uhostili občanov zabíjačkovými špecialitami na vianočných trhoch. Pripravili sme aj zdobenie medovníkov a pečenie vianočných oblátok v spolupráci so základnou školou. Žiaci nám veľmi milo uhostili a uskutočnili vianočný bazár. V roku 2016 sme

znova začali tradičnými mesačnými stretnutiami. Okrem toho sa ešte musím aj trochu pochváliť. **Po odstúpení predsedu Okresnej rady zväzu zdravotne postihnutých v Šuranoch som bola zvolená za predsedkyňu Okresnej rady zväzu zdravotne postihnutých v Šuranoch.** Táto organizácia zastrešuje viaceré organizácie v okolitých obciach. Ďalšou našou aktivitou bola návšteva divadla SND v Bratislave a pozreli sme si hru Boženy Slančíkovej Timravy - Bál. Ďalší náš výlet za krásami

Slovenska vlakom sa uskutočnil v máji návštevu mesta Trnavy. Železnice nám opäť vyšli v ústrety a mimoriadne zastavili rýchlik. V Trnave sme si pozreli pamiatky a významné kostoly tohto slovenského Ríma. Mali sme zabezpečenú sprievodkyňu, ktorá svojimi výbornými znalosťami z histórie tohto krásneho mesta nám porozprávala mnohé zaujímavosti. V dobe, keď píšem tento článok (15. júna), sa zase pripravujeme na Feďymešský kotlík, naše členky vždy pomáhajú pri príprave gulášu. Tento rok sa rozbehlo založenie folklórneho súboru Úľanček a v spolupráci s mamičkami sa snažíme pomôcť ako vieme. Ďalej chceme byť nápomocní pri zriadení detského ihriska, ktoré tiež veľmi aktívne propagujú niektoré mamičky na materskej dovolenke. Plánuje sa aj v spolupráci s Obecným úradom a s mladými mamičkami otvorenie IZBY tradícií našej obce. Ešte nás čaká opekačka pri Štrkární, ďalej jednodňový výlet do čokoládovne v Rakúsku, Výlet do Chorvátska, koncert v Rakúsku týždňový pobyt v Liptovskom Jáne. Veľmi emočný a nádherný bol koncert orchestra Johanna Straussa pod vedením André Riuea, na ktorom sme sa niektorí členovia zúčastnili a bol to úžasný zážitok. Vidieť tohto úžasného umelca, tak všestranného a nadaného, bolo fascinujúce.

pripravila: Veronika Fialová

oprášim prachom zapadnuté folklórne cítenie a chcem ho zachovať pre deti mojich, tvojich a našich detí. S mojím manželom máme tri krásne deti a **1. júna 2016** som sa po 4 krát opäť stala mamou! Za podpory pána starostu Ing. Juraja Ostrožlíka, celého zastupiteľstva a pani Veroniky Fialovej, mohlo tak moje štvrté dieťa uzrieť svetlo sveta s prízvučným menom „**Úľanček**“. Na začiatku nevinná myšlienka sa zrazu zmenila na reálnu predstavu a som nesmierne šťastná, že som našla podporu v obci, u manžela, a aj medzi občanmi. Úľanček oficiálne fungujeme od 8. 6. 2016, máme 25 detí. Veľmi sa teším, že pomalými, ale o to pre mňa zaujímavejšími krokmi, sa rozbiehame a dedičstvo po našich prarodičoch vo forme zvykov a tradícií zasejem do srdiečok našich detí a úroda vo forme pokračovania v zvyklostiach a kultúrnom dedičstve našich Úľan nad Žitavou, bude mať pevné korene a zachová pre ďalšie generácie. Tanec, tradícia a spev je zázračná kombinácia kultúrneho zážitku, na ktorý Vás aj touto cestou chcem pozvať dňa - **10. júla 2016**, kedy sa náš detský folklórny súbor právoplatne začlení do nášho kultúrneho života“, dokončuje Katarína Spišáková.

-redakcia-

Vybrali sme pre Vás z pripravovanej knižnej publikácie „90. rokov futbalu v Úľanoch nad Žitavou“ Bohumil Ostrožlík je spojený s futbalom od začiatku...

Bohumil Ostrožlík sa narodil 5. januára 1930 v Úľanoch nad Žitavou. Takmer celé svoje detstvo prežil v Úľanoch, kde navštevoval miestnu základnú školu. Už v týchto časoch mu bol futbal veľmi blízky. Následne nato vyštudoval meštiansku školu v Šuranoch a po absolvovaní štúdií si v Harmónii pri Bratislave urobil konštruktérsky stavebný kurz v trvaní dvoch rokoch. Od roku 1949 pracoval v Ústrednom národnom výbore v Bratislave, odtiaľ zanedlho odišiel do Agrostavu Vráble. V roku 1957 ho preradili do Okresného národného výboru do Nových Zámok, kde pobudol približne desať rokov na odbore výstavby. Z ONV sa vrátil naspäť do Agrostavu, odkiaľ napokon odišiel do dôchodku. Funkciu tajomníka vo futbalovom klube v Úľanoch nad Žitavou robil približne 50 rokov.

S futbalom začínal ako žiak, keď sa i s ostatnými deťmi túlal po dedine. Na svoje futbalové začiatky, ako aj na futbalové začiatky v obci si spomína celkom jasne.

„Na prvú futbalovú loptu sme sa zložili v celej našej uličke ako staničiar, bývali sme totiž pri stanici. Každý dal nejakú čiastku. To bolo ešte za čias, keď naše územie zabrali Maďari. Futbal sme hrali samozrejme na strnisku, kde sme pásli husi, a to celkom bosí. Bránky sme si zhotovili provizórne – z dvoch palíc a špagátu.“

Už v tom období boli podmienky v obci pre futbal veľmi dobré. Obec bola rozdelená na štyri časti: párovce, hliníky, dedinu a staničiarov. Tie tvorili súčasne aj žiacke mužstvá, z ktorých každé malo svoje vlastné ihrisko. Jednu plochu predstavoval pasienok za dedinou pozdĺž rieky Čítenky (Nitry), futbal sa hral v Hliníku na Kosibových lúkach za kostolom, ďalej v Lúštuku na pasienku pri Vrbici na Zámčeku a štvrté ihrisko sa nachádzalo na lúkach, tam kde je teraz materská škola.

„Vtedy bola taká doba, že naši rodičia boli radi, že nie sme doma. Otec bol železničiar a mama pracovala v domácnosti. Futbal sme začali hrať sami od seba, nastolili sme takpovediac základy futbalu v obci. Pritom všetky zápasy, ktoré sme odohrali, boli priateľské. Ako deti, školáci sme chodievali často do Dolného Ohaja i do Šurian. S Ohajčanmi sme mali najlepšie vzťahy, veľmi dobre sme sa poznali.“

Aj z toho dôvodu mu je futbal taký blízky – v dobrom sa tu spoznávajú ľudia. Život bol veselší, vzťahy medzi mužstvami družnejšie. So svojim o desať rokov starším bratom Dionýzom, ktorý, hoci futbal nehrával, no bol vynikajúcim fotografom, sa dokonca spolupodieľali na príprave futbalových bulletinov, ktoré vydávali ku každému zápasu. Iniciátorom výroby týchto bulletinov bol práve Bohumil Ostrožlík. Úplne prvé číslo vyšlo v nedeľu 14. apríla 1963 v zápase medzi Mojzesovom a Úľanmi nad Žitavou.

„Tento bulletin vyšiel v čase, keď sme v Mojzesove vyhrali a tu v Úľanoch bola odvetá, tzv. Derby zápas. Mojzesovo vtedy u nás vyhralo, a preto si od nás zakúpili všetky tieto bulletiny. Mali sme sponzorov, takže výroba nás nestála fakticky nič, pretože sme v nich vždy niekoho spongovali, tu konkrétne to bola Remesloslužba Nové Zámky.“

Materiály k futbalovým zápasom a vôbec k celému futbalovému dianiu si zhromažďoval od začiatku, t.j. od roku 1963, kedy sa stali

s mužstvom majstrami okresu. Či už to boli fotky alebo rôzne články z novín, všetko sa musí zdokumentovať, lebo len to platí, čo je na papieri. Aj rolu funkcionára na poste tajomníka vykonával približne 50 rokov, no v podstate robil všetko, čo bolo pre fungovanie futbalového klubu v tej dobe potrebné. Toto obdobie bolo bohaté najmä na rôzne zážitky.

„V roku 1966 tu bola Národná stavba mládeže, každý víkend sa chodievalo do Štúrova po brigádnikov na autobuse. Ja som vtedy robil vo Vrábľoch a potrebovali sme ísť hrať futbal za „béčko“. Spýtal som sa teda autobusára, či by nás cestou neodviezol. Čoby nie, pôjde. Ale kde, to som nepovedal. Keby som to bol povedal, že ideme až za Vráble do Tajnej, tak by nebol išiel, lebo musel ísť po brigádnikov. Len sem ideme, hovoril som mu. Tak sme šli, až sme tam nakoniec aj došli. Privítali nás, dačo sme zjedli, popili, všetkého bolo dostatok... Voľakedy nebola taká prísna kontrola, tak sme si vypili a domov sme prišli až v noci. Bol to teda taký tajný zápas v Tajnej.“

S futbalom to dotiahli v obci skutočne ďaleko. Aj vďaka rôznym brigádám, pomocou ktorých dokázali futbalový klub financovať. V minulosti mala práca vždy prvé miesto, a tak aj športovci, aby mali nejaké peniaze, museli si ich poctivou robotou zarobiť. Čistili teda násypy vodných tokov, kadiaľ tečie potok Lyska. Prvú kosačku kúpili vo Vrábľoch za 30 otepovačiek a 30 trenírokov, ktoré ušili.

„Naše ženy šili futbalový výstroj. Máme z toho aj zápis. Oni nám dali kosačku a my sme im ušili tieto veci. Manželka mala bratranca vo Vrbovom, kde bola v tom čase veľká továreň na šitie. Tam nám dali vzory, strihy... Šili sme trenírky dokonca i do jedného futbalového klubu v Košiciach. A v povojnových rokoch, keď my sme nemali dresy pre futbalové mužstvo, tak pán farár Solcányi spravil offeru a dresy nám kúpil.“

Peniaze obdržali sčasti aj z vyberania vstupného na zápasy. Najviac takýchto peňazí získali, keď mali Nové Zámky zatvorené ihrisko a hrala sa tu celoštátna druhá liga. Prišlo sem mužstvo z Považskej Bystrice a Úľany tu hrali predzápas so Šahami. Klub získal vtedy za dvetisíc platiacich divákov dvetisíc korún, čo bola na tú dobu pomerne veľká čiastka peňazí. Tolko totiž nevybrali na vstupnom za celý rok. Je teda nesporné, že Bohumil Ostrožlík bol pre futbalový klub v Úľanoch nad Žitavou veľkým prínosom. Za čias jeho funkcionárčenia sa vo futbalovom živote obce porobili viaceré zásadné zmeny, cez rekonštrukciu futbalového areálu až po nadviazanie družieb s českým Chýnovom, maďarskou Tatabányou či Mníchovým Hradištom. Hráči dodnes spomínajú na sústreďenia napríklad v Stratenej v Slovenskom raji.

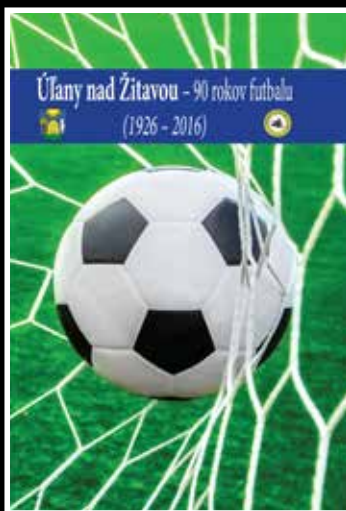
V roku 1956 sa začala písať história Žitavského pohára, ktorého tradícia sa zachovala a trvá dodnes. Nehovoriac o tom, že výsledky úľanských futbalistov boli vždy veľmi dobré. Futbalu sa však venoval aj Bohumilov syn Juraj, ktorý bol aktívnym hráčom, a tiež jeho vnukovia, Jurajovi synovia. Dá sa teda povedať, že záľuba v tomto krásnom športe sa v tejto rodine dedí z generácie na generáciu.

prípravila: Mgr. Mária Májeková (vybrané z pripravovanej knižnej publikácie 90. rokov futbalu v Úľanoch nad Žitavou, ktorá bude vydaná 23-24. júla 2016)

Úľany nad Žitavou budú mať hodnotnú spomienkovú publikáciu 90. rokov futbalu v Úľanoch nad Žitavou.

Obec Úľany nad Žitavou pripravila pre tento rok pre svojich občanov, ale najmä obdivovateľov futbalu a pamätníkov, nádhernú publikáciu – „90. rokov futbalu v Úľanoch nad Žitavou“. Na knihe aktívne a systematicky pracovali viacerí Úľančania a pod vedením hlavného koordinátora prác – Vydavateľstva „HELENA“ so sídlom v Šali a šéfredaktorkou Mgr. Alenou Jaššovou vytvorili naozaj pekné dielo, ktoré už ostane históriou obce – v knižnej podobe a iste nebude chýbať nejednému Úľančanovi v knižnici. Svojimi spomienkami veľmi pomohol najmä Bohumil Ostrožlík, ktorý pracoval desiatky rokov vo výbore úľanského futbalu ako tajomník a tak tých spomienok má neúrekom. V knihe sú články aj o ďalších futbalistoch z Úľan nad Žitavou, ktorí žili s týmto športom a robili mu dobré meno aj v iných futbalových oddieloch, keď z Úľan nad Žitavou odišli, alebo sa oženili inam. Publikácia zachytáva mnohé futbalové spomienky, zážitky z futbalových zápasov, derby, umiestnenia, najväčšie úspechy úľanského futbalu, dobové fotografie aj informácie, ktoré boli v minulých rokoch publikované v miestnych a okresných periodikách. Samostatná kapitola je venovaná rodákovi z Úľan nad Žitavou, ktorí hrali vo vyšších súťažiach. Na knihe tvorivo podkladmi a spomienkami spolupracoval aj starosta obce – Ing. Jozef Ostrožlík – pri sumarizácii

podkladov pomohol Ing. Juraj Vacho a rozhovory s mnohými futbalistami „urobila“ šikovná Mgr. Majka Májeková. Fotografiami prispel tiež Dionýz Ostrožlík. Kniha by mala uzrieť svetlo sveta práve na oslavách 90. výročia futbalu v obci – 23.-24. júla 2016, kde by mala byť slávnostne „pokrstená“ - tak ako sa patrí pri každom vydarenom knižnom kúsku. Kniha posluží ako elegantná prezentácia obce aj ako darček tým, ktorých história futbalu zaujíma, resp. sa mu venujú. Je naozaj chvályhodné, že obec nezabúda aj na takéto spoločenské udalosti a zaznamenáva ich písomne, knižne – pre budúce generácie. Internet je síce rýchla vec, ale kniha – je naše bohatstvo a nikdy neprestane byť tou úžasnou spomienkou na roky minulé, v ktorých si radi zalistujeme v pohode svojich domovov aj s rodinami. Pekné písané a tlačené slovo je tým správnym „orechovým“, ktoré pohladí dušu a poteší zrak. Zaujímavá publikácia, kniha, ostane vždy najvýznamnejšou spomienkou na všetko, čo sme pre-

žili, prežívame. A ostáva zároveň odkazom pre naše deti.... a ich deti... Želám pohodové čítanie!

Za kolektív tvorcov publikácie – Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, šéfredaktorka vydavateľstva, ktoré zabezpečovalo všetky práce spojené s tvorbou, spracovaním a vydaním publikácie „90. rokov futbalu v Úľanoch nad Žitavou“

Od detských naháňačiek k atletickým úspechom... Natália Ostrožlíková

Má len 19 rokov, no majsterkou Slovenska v atletických disciplínach stihla byť už 23-krát. Atletika je jej súčasťou, naplňa ju a robí šťastnou. Veď napokon šport a konkrétne beh mala rada už od malička. Rodáčka z Úľan nad Žitavou Natália Ostrožlíková hovorí, že jej cieľom je stále sa zlepšovať a ostať pri tomto športe tak dlho, ako to len bude možné.

o Ako si sa k tomuto športu dostala? Kto ťa k atletike priviedol?

- Keď som bola menšia, mala som šport veľmi rada, ale zo všetkého najradšej som mala behanie. Od malička som sa vždy hrala na naháňačku s mojimi staršími bratrancami a vždy, keď som nevyhrala, plakala som, pretože som nechcela prehrávať. K atletike ma priviedol ocino, pretože mi dovolil ísť na osemročné športové gymnázium do Nitry, ale nikto ma do ničoho nenútil. Mój bratranec Matúš Krčmár bol takisto atlét a veľmi som ho v tom obdivovala...

A koniec koncov som to možno zdedila po mamine, ktorá bola tiež vynikajúca atlétka.

o Vykúšala si medzitým aj iné športy?

- Áno. Ako 7 či 8-ročná som sa dva roky venovala plávaniu, ku ktorému na priviedol ocino. Bol to veľmi pekný šport, obrovská drina, ale kvôli zdravotným problémom som sa musela preorientovať na iný šport.

o A akým atletickým disciplinám sa venuješ teraz?

- Keďže som ešte len v juniorskej kategórii, nie som ešte úplne špecializovaná, ale k mojej dominantnej určite patria behy na 100 a 200 metrov.

o Bol pre teba tento druh atletiky jasnou voľbou od začiatku, alebo si sa venovala aj iným disciplinám?

- Keď som začínala s atletikou, skúšala som najskôr skok do výšky a robila som tiež všeobecnú prípravu, t.j. zúčastňovala som sa aj sedemboja.

o Pamätáš si ešte na svoje atletické začiatky?

- No tie boli všelijaké. Zo začiatku som nevynikala v podstate v ničom a trvalo istý čas, kým to bolo lepšie. Ale riadila som sa heslom

„pomaly ďalej zájdeš“ a uvedomovala som si, že k tomu, aby prišli výsledky, musí predchádzať aj nejaká práca.

o Máš aj nejakého trénera, ktorý ti dáva dobré rady?

- Áno, trénuje ma pani trénerka Mgr. K. Adlerová, ale veľmi dobre mi vždy poradí aj spomínaný bratranec Matúš Krčmár, ktorý ma vyštudované trénerstvo atletiky.

o Ako prebiehajú tvoje tréningy?

- Tréningy sú rôzne... Zavisí to od aktuálnej prípravy, na čo konkrétne je zameraná a v akom období sa nachádzame.

o Ako sa ti na športovom poli darí? Aké úspechy máš za sebou?

- Šport je taký, raz si hore a raz zasa dolu... Momentálne som prekonala zranenie a dúfam, že sa ešte stihnem úspešne vrátiť do rozbahnutej sezóny. Mám na konte 23 titulov majsterky Slovenska. Na štafete 4x200 m držíme slovenský rekord, zúčastnila som sa Európskych olympijských hier mládeže v Baku, kde som obsadila na 100 m 9. miesto. Na majstrovstvách

Moskvy v Rusku som skončila na 100 m druhá. Na Európskom pohári družstiev juniorov som obsadila na 100 m 2. miesto a na 200 m som zvíťazila.

o Čo ťa čaká v najbližšej dobe?

- Keďže som spomínala, že som prekonala zranenie, neviem presne, čo možno očakávať, takže ťažko povedať. Minimálne sa musím pripraviť na juniorské MSR a MSR dospelých.

o Máš aj nejaké ambície a predsavzatia do budúcnosti, prípadne, čo by si chcela dosiahnuť?

- Mój cieľ je stále sa zlepšovať a zostať pri tomto športe čo najdlhšie, ako sa bude dať. Neviem si predstaviť, ako by som trávila svoj voľný čas inak... Je to asi môj jediný koníček, ktorý ma celkovo veľmi naplňa.

o Keď práve netrénuješ a nesúťažíš, čo zvykneš robiť vo svojom voľnom čase? Ako relaxuješ?

- Toho času je málo. Brigádujem, venujem sa rodine alebo priateľom, a keď toto všetko postíham, hľadám voľný čas na spánok. Od septembra idem na vysokú školu, popri ktorej mi už veľa toho voľného času nezostane.

otázky: Maja Májeková

Aktuálny rozhovor s novým predsedom futbalového klubu v Úľanoch nad Žitavou Andrejom Sádovským: „Predsedníctvo nebude len o mne, ale predovšetkým o spolupráci viacerých z nás“.

o Kedy si sa o futbal začal zaujímať? Aké boli tvoje začiatky?

- Futbal hrávam v Úľanoch od detstva, približne od trinástich rokov. V tom čase družstvo žiakov nebolo, museli sme preto vsúpiť do dorastu. Za „áčko“ hrám prakticky od šestnástich rokov.

o Ako si sa dostal k predsedníctvu?

- Post predsedu TJ bol voľný asi mesiac. Nemal sa toho kto chytiť, tak sme sa my starší hráči rozhodli, že sa toho chopíme my. Predsedníctvo nakoniec padlo na mňa, no samozrejme to nebude len o mne. Bude to predovšetkým o spolupráci viacerých z nás, či už to bude Martin Malík, Ondrej Turan, Martin Kosiba, alebo taký dlhoročnejší funkcionár Šimon Laho. Samozrejme nielen z radov futbalistov, budeme sa tiež spoliehať aj na pomoc starších pánov, ktorí sa doteraz o ihrisko starajú – Marcel Čvirik, Anton Bulava, Štefan Šimeg či samotný tréner Jožko Chovanec.

o Ako je na tom klub s činnosťou a prácou s mládežou? Je nejaká budúcnosť v dnešnej mládeži? Ako to vidíš ty?

- To je dosť ťažké... Momentálne máme veľký problém zostaviť pre budúcu sezónu vôbec jedno mužstvo. Pravdepodobne sa

to bude musieť vyriešiť tím, že sa spojíme s nejakou druhou dedinou, nakoľko máme sedem potenciálnych dorastencov a len sedem či osem žiakov... Je to dosť biedne, no už sa to rieši. Máme rozhodené nejaké siete po okolí. Tento problém však nemáme len my, ale i viaceré obce.

o S akými víziami vstupuješ na post predsedu TJ? V čom by si chcel urobiť zmenu?

- Zmenu ani nie, ale hlavne by som to chcel udržať tak, ako je to teraz... Momentálne si celkom dobre vedíme, aj herne, aj čo sa týka celkového fungovania.

o V závere sezóny - ako by si ohodnotil výkony a úroveň hráčov v našej obci?

- Celkovo si myslím, že to bolo dobré. Aj keď jeseň bola trochu lepšia ako jar, tá nám celkom nevyšla podľa predstáv, nakoľko sme zvonku nepriniesli ani

bod, hoci doma sme nakoniec všetko vyhrali... Mohlo to byť aj lepšie. Stred tabuľky je ale pre nás istý, a našťastie nemáme starosti s nejakými záchrannárskymi prácami ako v minulých rokoch.

otázky: Maja Májeková

Spoločenská kronika

Úľany nad Žitavou

december 2015 – máj 2016

Narodili sa

Matúš Filaga 15.12.2015

Alexys Šimuničová 28.12.2015

Uzavreli manželstvo

Martin Marci – Ing. Ľubica Slováková 06.02.2016

Tomáš Kolenčík – MUDr. Petra Vašeková 14.05.2016

Norbert Bolemant – Jana Malíková 21.05.2016

Zomreli

Bernardína Malíková 27.04.1926 – 07.01.2016

Elvíra Kuchyneková 29.04.1943 – 16.01.2016

Félix Kuchynek 21.11.1939 – 01.02.2016

Eduard Eliáš 12.01.1960 – 01.03.2016

Anna Feherváryová 15.01.1942 – 03.03.2016

Zuzana Sepešiová 15.03.1957 – 21.03.2016

Emil Chovanec 26.11.1950 – 21.03.2016

Paulína Chovancová 26.06.1930 – 24.03.2016

Mária Burkušová 17.03.1923 – 09.04.2016

Božena Spišiaková 25.07.1921 – 11.04.2016

Ján Fibich 18.04.1927 – 27.04.2016

Helena Lehnertová 27.05.1930 – 27.04.2016

Helena Fibichová 24.06.1957 – 04.05.2016

Jozef Pečimúth 27.12.1959 – 10.05.2016